THEOLOGISCHE SAMMELHANDSCHRIFT

Entstehungsort unbestimmt, 14. Jh.

Seite 60r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35467
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

sue añ tribunal dei uisus
est ꝑntari. Affuit ꝗ̃ aut̃ ⁊
sathan ex aduſo. in ꝑbus
cũ accusacõibȝ pulsans. I
uo ille fuat omia ꝑsecutꝰ
⁊ uiro dñi ꝑ sua fuit ꝑte di
cendum. nil certus aut tur
batus ait. Fateor nõ sum
dignus ego. nec ꝓpris pos̃sꝰ
meritis regnũ obtiñe celo
rum. Ceterꝝ duplici iure
illud obtinens dñꝰ mis hered
ditate. s. pris ⁊ mito passi
onis. alto ipe ɔtentus alte
rum m̃ donat. Ex cuius
dono iure illud m̃ uendi
cans nõ confundor. In hoc
uerbo ɔfusus inimicus.
conuentus ille solutus. ⁊
uir dei inse ẽ reuersus. :-

Quod frẽs pro eo orauerunt. lxxxxvij. :-

Quadã uice grauissime
dum infirmaret. Fratribȝ
pro eo instant̃ orantibȝ. a
liqntulu se conualuisse se se
sit. ⁊ fribȝ conuocatis dix̃.
Quid tenetis miserꝝ hõiem.
Forciores estis ⁊ inualuis
tis. ꝑcite q̃so ꝑcite. ⁊ sinite
me abire. No [illegible] nicijs aũ
intrare uolentibȝ. dicere co
sueuat. Vi ad ea q̃ intus

sunt festinatis. hic foris
dimittite corpa que a se
culo attulistis. Soli spũc
ingrediant̃. caro aut̃ nõ
prodest quicquam. :- :-

Quod tota die iuxta lacum pgens eum non uidit. lxxxxviij. :-

Quodam tempe cũ frẽs
Cartusienses uisitasset. ⁊
ipi ab eo in omibȝ plurimꝰ
edificati fuissent. Unum
fuit qd̃ pŏd̃i loci ꝑorem a
liqntulũ mouit. s. qd̃ sella
cui equitando insedebat q̃
minus neglecta erat. ⁊
pãꝝ ꝑferens paupertatem.
Quod cũ dictus prior uni
ex fribȝ ⁊ ille uiro dei retu
lisset. non minus ipse mi
ratur qualis esset sella q̃
rebat. nam a Claraualle
usqȝ ad Cartusiã uenat.
⁊ tñ qualis eẽt sella peni
tus ignorabat. Iuxta la
cũ eciã Lausãnensem toci
diei itiñe ꝑgens. penitus
eum nõ uidit. aut se uidẽ
non uidit. Cũ eñi sero fcõ
de eodem lacu socij loq̃rent̃.
interogauit eos ubi nã lac
ille eẽt. Quod illi audie
tes. ꝑlimũ admirati sunt.